

(1924 -)

FEYZİ HALICI

Risale-i Nur'da ismi çokça geçen Konyalı Sabri Halıcı ağabeyin oğlu Fevzi Halıcı'nın da adı, Emirdağ Lâhikası'nda "Sabri'nin mahdumu Fevzi" şeklinde geçmektedir. Hz. Üstad'ın ifadeleriyle cümlenin tamamı şöyle: "O küçük Abdurrahman'lar ise: Mustafa Oruç, Konya'lı Ziya ve Sabri'nin mahdumu Fevzi ve Bahaeddin, Abdurrahîm ve Kastamonu'lu Ömer ve Aziz ve Şükrü ve Sabri gibi ciddî genç Nurcular Nurlara sahib olmaları, merhum biraderzadem Abdurrahman ve Fuad yeniden on tane olarak dünyaya gelip vazife-i Nuriyeye başlaması gibi beni hem sevindirdi, hem hastalığımı da hafifletti." (Emirdağ Lâhikası 192)

Bu saikle Fevzi Halıcı ağabeyi, randevu olarak İstanbul İstinye'de bulunan boğaza sıfır yalıda, 15 Kasım 2015 tarihinde ziyaret ettik. Muhterem eşi Bahar Hanım olağanüstü bir nezaketle bizi karşıladı ve ikramlarda bulundu. Fevzi Halıcı Ağabey 91 yaşındaydı. Biraz hafıza kaybı olmasına rağmen eşi Bahar hanımın yardımıyla Bediüzzaman Hazretleriyle alakalı kısa hatıralarını kamera ile kaydettik.

Fevzi Halıcı'nın anlattıkları okununca anlaşılacağı gibi, o aynı zamanda bir şairdir. Şiirleri var. Kendi çıkardığı ÇAĞRI dergisinde neşrettiği "Nur doğması zamanıdır" adlı şiirinde Bediüzzaman Hazretlerini anlatan bir kıta şöyledir:

Üstad engelleri yardı

Göğü ins-ü melek sardı

Müjdenin gelmiyor ardı

Nur doğması zamanıdır

Kayıtları yazıp düzenledikten sonra Bahar Hanım vasıtasıyla tashih kendisine ettirdim. Fevzi ağabeyin bazı düzeltmeleri ve ilaveleri oldu.

Fevzi Halıcı Anlatıyor:

1924 Konya doğumluyum. 1887 (1303) doğumlu olan babam Sabri Halıcı Bingöl'ün Kığı ilçesinin, Şaruk köyünden önce Adana'ya hicret ediyor ve Adana'da Âliye hanımla evleniyor; Âliye hanımdan Şehid Pilot Ömer Halıcı ağabeyim doğuyor. İlk eşinden ayrılan babam Konya'ya gelip yerleşiyor ve Konya'da bizim annemiz Hanım Hanım ile ikinci evliliğini yapıyor. Bingöl o zamanlarda Erzurum'a bağlı olduğu için, babam Erzurumlu olarak bilinir. Babam halıcıydı, soyadımız oradan gelir. Konyalı Sabri, Kürt Sabri, Erzurumlu Sabri olarak da tanınır babam.

Kimya Yüksek Mühendisiyim. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nden 1950 senesinde birinci olarak mezun oldum. Çalıştığım ben. Şeker fabrikasında bir yıl kadar mühendislik yaptım. Sonra babamın isteği ile yanına geçtim ve halı ticaretine başladım. Yirmi sene babamın halı mağazasında yardımcı olarak çalıştım. Sanata çok düşkün olduğumdan halı mağazasını bir sanat yuvasına çevirdim. Zamanın şairlerini, edebiyatçıları, yazarlarını mağazaya davet ederdim. Behçet kemal Çağlar, Fazıl Hüsnü Dağlarca gibi...

1951'de Konya Gazeteciler Cemiyeti'ni, 1959'da Konya Turizm Derneği'ni, 1977'de Konya Kültür ve Turizm Vakfı'nı kurdum ve uzun yıllar başkanlıklarını yaptım. 1968-1977 yılları arasında Konya Senatörlüğü yaptım. 1957'de Kültür ve Sanat Dergisi ÇAĞRI'yı çıkardım. Derneğimiz Hz. Mevlana ile karşılıklıydı. Türkiye'de olduğu gibi Avrupa'ya, Japonya'ya, Amerika'ya ve daha birçok ülkeye Mevlana törenlerini götürdüm.

EMİRDAĞ'INDA VE KONYA'DA BEDIÜZZAMAN'IN ELİNİ ÖPTÜM

Babam Sabri Halıcı, Bediüzzaman hazretlerinin has talebesiydi. 1948 yılında babamla beraber Üstad'ı Emirdağ'ında kaldığı evinde ziyaret ettik, elini öptüm. Ziyaretimizden sonra Bediüzzaman'ı ve talebelerini mahkemeye verildiler, Afyon hapishanesine alındılar. Konya'dan babamı da götürdüler Afyon hapishanesine. 1948'de babamı hapishanede iken ziyarete gitmiştik. Babam Afyon hapishanesinde dokuz ay on gün kalmıştı. Bize, ben orada yeniden doğdum derdi.

1960'da Bediüzzaman'ın Konya'ya geldiğini duydum. Hemen koştum, elini öpmek istiyordum. Baktım ki Bediüzzaman Mevlana Türbesi'nin dış kapısında ellerini açarak dua ediyor. Yanına vardım, polis Bediüzzaman'a yeter artık bu kadar dedi. Ben de, "Görmüyor musun, bak Hz. Mevlana ile görüşüyorlar" dedim. Üstad o polise: "Evladım, ben gidiciyim, kalıcı değilim" dedi ve arabayla oradan ayrıldı. İki ay kadar sonra Üstad Urfa'da vefat etti.

Bediüzzaman büyük hocaydı. Babamlar ona bir araba aldılar, Bediüzzaman hemen geri gönderdi. Hediye kabul etmezdi.

NOT: Feyzi Halıcı ağabeyin anlattığı bu otomobil hadisesi Risale-i Nur'da şöyle teyid edilmektedir: "Otomobil şimdi Konyalı Sabri'nin yanına gönderilmeli, oraya gitsin. O razı olmazsa Medreset-üz Zehra erkânlarına gitsin. Sabri merak etmesin, her ay Nurlara onun hârika hizmeti, bir otomobil fiatından ziyadedir. Onun için gücenmesin." (Emirdağ Lâhikası 231)

1940'lı yıllarda Konya'da bazı Nur talebeleri:

Ayaktakiler: Feyzi Halıcı (Soldan 1.) Yusuf Ziya Arun (En Arkada), Muhsin Alev (Soldan 5.), Dr. Mustafa Ramazanoğlu (Soldan 6.)

Oturanlar: Saatçi Muhittin Yürüten (Soldan 3.), Hafız Emin, Ziya Nur Aksun (Soldan 5.)